

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 484/2014
28.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.П., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П., адв. М.Б., поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 22К 7038/13 од 02.10.2013. године и Вишег суда у Београду Кж1 52/14 од 02.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2014. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П., адв. М.Б., па се **УКИДАЈУ** пресуде Првог основног суда у Београду 22К 7038/13 од 02.10.2013. године и Вишег суда у Београду Кж1 52/14 од 02.03.2014. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 22К 7038/13 од 02.10.2013. године, окривљени Б.П. оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, и на основу члана 48. и 50. КЗ осуђен је и на новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде а у противном ће иста бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора.

Према окривљеном изречена је и мера безбедности одузимања предмета и то један оквир за пиштољ црне боје са осам комада метака калибра 9 милиметара.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 8.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 52/14 од 02.03.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Б.П., адв. М.Б, а пресуда Првог основног суда у Београду 22К 7038/13 од 02.10.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Б.П., адв. М.Б. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. у вези члана 438. став 2. тачка 1. и члана 438. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, и преиначи првостепену и другостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или пак у целини укине првостепену и другостепену одлуку и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П, адв. М.Б., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен је Републичком јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одлучио да у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о седници не обавести јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву уз примену члана 604. ЗКП ("Службени гласник РС" број 72/11 од 28.09.2011. године), у односу на радње у поступку предузете пре почетка примене новог Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 45/13) нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Бранилац окривљеног Б.П., у захтеву за заштиту законитости указује да је првостепена пресуда заснована на доказу на коме се не може заснивати то јест на потврди о одузимању предмета од окривљеног број Ку 1348/12 од 31.01.2012.године, па је иста донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, а коју повреду другостепени суд није отклонио већ је жалбу браниоца окривљеног одбио као неосновану.

Изнети наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног су по налажењу Врховног касационог суда, основани.

Ово стога што је изреком првостепене пресуде утврђено да је један оквир за пиштољ црне боје са осам комада метака, калибра 9 милиметара, који предмети су према спорној потврди одузети од окривљеног, пронађени на првом спрату породичне куће у Б., приликом обављања претреса те куће од стране овлашћених службених лица МУП-а РС, што значи да је наведена потврда о одузетим предметима резултат обављеног претреса куће.

Одредбом члана 18. став 2. ЗКП („Службени гласник РС“ број 58/04...76/2010), који је важио у време предузимања радњи прописано је да судске одлуке се не могу заснивати на доказима који су сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом или потврђеним међународним уговором, или су овим закоником или другим законом изричито забрањени.

Како је наведена потврда проистекла из претреса стана (куће) то законитост тог доказа зависи од законитости претреса и уколико је претрес незаконит, тада и потврда о одузетим предметима пронађених тим претресом, по начину прибављања није законит доказ.

У конкретном случају у списима предмета нема наредбе суда за претресање (члан 78. ЗКП), нити из потврде произилази да су овлашћена службена лица МУП-а РС поступала у смислу члана 81. ЗКП и обавила претрес без наредбе суда, већ је означено да су поступали на основу члана 82. ЗКП, а по ком основу овлашћена службена лица могу одузети предмете који се по кривичном закону могу одузети или који могу послужити као доказ у кривичном поступку када поступају по чл. 225. и 238. ЗКП. Међутим, у потврди није означено да су поступали у смислу члана 225. ст. 1. и 2. ЗКП, а у списима предмета нема ни записника или службене белешке о претресању по одредби члана 225. ЗКП, а што је обавезно према ставу 2. наведеног члана. Исто тако овлашћена службена лица нису поступала ни по одредби члана 238. ЗКП, јер такво поступање није означено у наведеној потврди нити о таквом поступању у списима предмета постоји обавештење у смислу ст. 4. наведене законске одредбе.

Дакле, како је првостепеном пресудом утврђено да су предмети нађени а потом одузети приликом претреса стана у коме живи окривљени, а тај претрес није обављен у складу ни са једном законском одредбом која прописује законито претресање (члан 78, 79, 80. и 81. ЗКП), а није поступљено ни по одредбама члана 225. и 238. ЗКП, то је по начину прибављања, потврда о привремено одузетим предметима, незаконит доказ у смислу члана 18. став 2. ЗКП на коме се судске одлуке не могу заснивати.

Како је осуђујућа пресуда углавном и заснована на том доказу то су основани наводи захтева да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

У поновном поступку првостепени суд ће извести доказе у циљу проверавања законитости извршеног претреса и утврдити тако начин прибављања потврде о привремено одузетим предметима, а затим поступити у складу са одредбама ЗКП у погледу тих доказа и након поновне оцене изведених доказа донети закониту пресуду.

Са изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП („Службени гласник РС“ број 72/11...45/13), Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.